

hennes språk flyter ut i dimmorna

uppbrutna bekännelser, upprivna kärleksförklaringar, upphörda inskrifter

på havets yta ligger hon och andas tungt med

dödsmask, klamydia och kramp

hon sjunker, hon väger för mycket, hon är alldeles för smal för lagret samtida vätskor som gör henne

okristallisk, sladdrig, fångad i tång

på hennes panna har vattnet skrivit: "det som rinner ner för dina kinder är den du varit; gråt över att du

aldrig gav henne liv."

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Execution Boy med Poeter.se id #12193 innehar upphovsrätten